

Posudek bakalářské práce Moniky Horčicové

Monika má smysl pro detail a schopnost detaily pečlivě zpracovat. Je dobře, že si to v průběhu studia uvědomila a začala své práce právě na těchto svých schopnostech stavět. V prvním semestru vymodelovala kus kořene s odloženým hlavolamem. Tuto práci udržely jen detaily. Ve druhém semestru se na téma volného autoportrétu pokusila o interaktivní instalaci kterou nazvala srdcotep. Instalace nefungovala a byla jediným pokusem jak odbočit z cesty sochařského detailu a preciznosti. Hned v následujícím třetím semestru se při práci na dvoutřetinové figuře k propracovaným detailům vrátila, Vytvořila autoportrétní figuru kterou v pase rozpúlila a do ní vložila stejnou ale zmenšenou figuru a to vše ještě dvakrát zopakovala po způsobu ruských matriošek. Po figuře v životní velikosti podle modelu vymodelovala sochu zvětšené ruky. Od zvětšeného detailu se opět obrátila ke zmenšeným sochám a začala pracovat s výrazným motivem koster. Namodelovala je v nízkém reliéfu a ten odlila do litiny. Protože ji zaujala práce s figurou redukovanou jen na výrazný nosný skelet jakým kostra je a zaujala ji možnost přirozeně kostry přeskládat do různých někdy až ornamentálních a někdy významových skeletů přešla od reliéfu k sochám. Práci s tak křehkým detailem ji umožnila účast na grantu zaměřeném do oblasti 3D technologií. Díky tomu mohla i kostrová sousoší zrealizovat. Na tuto práci navázala ve své bakalářské práci a rozšířila téma založené na preciznosti, detailech a smyslu pro řád o další malou kostrovou sochu. Jde o kolo složené z dolních částí koster. Střed kola tvoří věnec z pánví jednotlivých koster a loukotě jsou složené z jednotlivých nohou. Vlastní kolo netvoří žádná spojující obruč ale jednotlivá chodidla která se navzájem téměř dotýkají. V místě kde se kolo opírá o zem je řád kola narušený pokrčením několika párů nohou a to tak aby se vytvořila rovina po které kostěné nohy jdou. Je tedy otázka jak se kolo pohybuje. Asi se nekutálí i když by v podstatě mohlo ale spíše se pohybuje chůzí a pomalu nohy střídá. V podstatě je to jedno protože kostra se pohybuje jen v hororech, pohádkách nebo na starých obrazech. Kostry vstávají při posledním soudu z hrobu, kostra také tahá za zvon na staroměstském orloji, tančí v Mexiku na lidových slavnostech, houpe se na houpačce Františka Skály či přemlouvá mladou dívku v obrazech Feliciana Ropse. Kostra je všude každý ji máme v těle řadí nás mezi obratlovce a je tím co po nás nejdéle zůstává. Je připomínkou smrti v její děsivosti i neměnnosti a konečné spravedlnosti. Na to vše myslím když se dívám na kolo složené z kostěných nohou. Jde o malou sochu, která fascinuje množstvím, jak nohou a detailů jednotlivých hnátů, tak i množstvím významů a symbolů. Jde o tak používané téma, že jen forma zpracování může sochu zachránit před tím aby byla označena za klišé. Myslím, že právě to se nakonec Monice povedlo. Je možné se na kolo dívat a radostně nechápat jak to vše dokázala dát dohromady. Kdyby kolo z koster rozpochovala v nějaké animaci dozvěděl bych se sice jak to myslela s tím pohybem ale radost z křehkosti a detailů bych určitě nezažil. Právě realizací v materiálu dosáhla toho že je možné vnímat celek jako křehkou monstranci, která ale nemá vážnost rituálního předmětu, ale spíše lehkost instalačních kreačí z kostnic. Tam se jednotlivé kosti a části koster staly také konstrukčním materiálem staveb a objektů. Kostí jsou k dispozici ve zdánlivě nekonečném množství ale přesto každá kost patřila konkrétnímu člověku s jeho životním příběhem a smrtí. Zmenšením detailů jednotlivých kostí je socha zbavena naturalismu a nejsme nuceni přemýšlet o skutečných lidech, kterým kosti patřily. Zůstala konstrukční kreativita, symbolika, humor, preciznost a dětská přitažlivost jakou v sobě kostry mají. Jednotlivé části sochy jsou odlité do polyuretanové pryskyřice která je velmi podobná kostní hmotě. Moničino kolo smrti a nebo kolo života jak ho sama nazývá vnímám jako krásný objekt podobný šperku, který nezdobí ale spíše připomíná, že máme pamatovat na smrt ale smrtí nestraší. Práci hodnotím A

Michal Gabriel